

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Ciupac Ion Constantin împotriva lui Ciupac Ion Filip
(încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată)

împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 2ra-509/25
NR. PIGD 2-22183271-01-2ra-15082025)*

Recurs inadmisibil. Reluarea argumentelor din apel, fără a evidenția caracterul arbitrar al deciziei sau o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, nu justifică intervenția instanței de recurs, aceasta fiind limitată la un control de legalitate, iar nu la o nouă examinare a situației de fapt.

Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud. S. Bucur)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, N. Costaș, I. Parii)

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Ciupac Ion Filip,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, Președinte,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, judecători,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 decembrie 2022, Ciupac Ion Constantin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciupac Ion Filip cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, în noaptea de 23 februarie 2019, au fost deteriorați 77 de piloni din beton amplasați pe terenul său cu viță de vie din extravilanul satului Cașunca, raionul Florești.

3. Inițial, Inspectoratul de Poliție Florești a constatat existența faptei, fără a identifica autorul, iar prin încheierea din 8 noiembrie 2022 a reținut că în acțiunile lui Ciupac Ion Filip sunt prezenți indicii contravenției prevăzute de art. 104 din Codul contravențional, răspunderea contravențională neputând fi angajată din cauza expirării termenului de prescripție.

4. A solicitat repararea prejudiciului, iar ulterior și-a majorat pretențiile, indicând suma de 6 776 lei pentru cei 77 de piloni și 4 000 lei pentru lucrările de restabilire.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 6 martie 2024 s-a admis acțiunea. S-a încasat de la Ciupac Ion Filip în beneficiul lui Ciupac Ion Constantin suma de 10 776 lei cu titlu de prejudiciu material, taxa de stat în mărime de 422 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei și alte cheltuieli necesare în sumă de 38,15 lei, în total 14 236,15 lei.

6. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că probele administrate confirmă întrunirea cumulativă a condițiilor răspunderii civile delictuale: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate și vinovăția. Instanța a valorificat încheierile și răspunsurile Inspectoratului de Poliție Florești, declarațiile martorilor audiați, inclusiv ale martorului Procopii Alexei, care a declarat că l-a văzut pe Ciupac Ion Filip deteriorând pilonii, precum și declarațiile martorului Rozmerița Serghei privind lucrările de restabilire și plata sumei de 4 000 lei.

7. În consecință, prejudiciul material a fost stabilit la 10 776 lei, compus din 6 776 lei - costul celor 77 de piloni și 4 000 lei - costul lucrărilor de restabilire.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 6 martie 2024, la 1 aprilie 2024, Ciupac Ion Filip, reprezentat de avocatul Guțu Sergiu, a declarat apel, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. Cererea de apel motivată a fost depusă la 22 octombrie 2024.

9. În motivarea cererii de apel, a susținut că prima instanță a apreciat superficial și eronat probele, că declarațiile martorilor ar conține contradicții, iar martorul Lungan Boris ar fi fost interesat să depună declarații împotriva sa.

10. De asemenea, a contestat întinderea prejudiciului, invocând că pilonii nu ar fi fost distruși integral, că o parte dintre aceștia ar fi fost reutilizați și că nu a fost prezentat un raport de expertiză ori un act de evaluare care să confirme cuantumul prejudiciului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 25 februarie 2025, Curtea de Apel Nord a respins apelul declarat de avocatul Guțu Sergiu în interesele lui Ciupac Ion Filip și a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 6 martie 2024.

12. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a elucidat circumstanțele relevante și a apreciat complet, obiectiv și sub toate aspectele probele administrate.

13. Curtea de Apel a constatat că deteriorarea celor 77 de piloni rezultă din materialele Inspectoratului de Poliție Florești, declarațiile martorilor și fotografiile examinate în apel, iar susținerea privind pretinsa răzbunare a martorului Lungan Boris este pur declarativă.

14. Totodată, instanța de apel a considerat justificat cuantumul prejudiciului de 10 776 lei, compus din costul celor 77 de piloni, în sumă de 6 776 lei, și costul lucrărilor de restabilire, în sumă de 4 000 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 25 iulie 2025, Ciupac Ion Filip a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 25 februarie 2025, solicitând casarea integrală a acesteia, trimiterea cauzei spre rejudecare și, totodată, pronunțarea unei noi decizii prin care apelul să fie admis integral.

16. În motivarea cererii de recurs, a invocat aprecierea pretins eronată și unilaterală a probelor, încălcarea principiilor contradictorialității, egalității armelor și dreptului la un proces echitabil prin examinarea apelului în lipsa sa și a avocatului, precum și refuzul amânării ședinței.

17. A susținut că starea sa de sănătate și imposibilitatea avocatului de a se prezenta justificau amânarea, că martorii ar fi depus declarații false ori ar fi fost interesați, că organul de poliție ar fi administrat un probatoriu neveridic și că instanțele nu au clarificat dacă pilonii au fost distruși sau doar deteriorați.

18. De asemenea, a contestat cuantumul prejudiciului, susținând că aceiași piloni ar fi fost reutilizați și că lipsesc o evaluare sau o expertiză privind valoarea reală a pagubei. În

final, a afirmat că decizia instanței de apel este formală și arbitrară, iar argumentele sale nu au fost examinate efectiv.

19. Prin referință, intimatul Ciupac Ion Constantin a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea fără modificări a deciziei Curții de Apel Nord din 25 februarie 2025.

20. În susținerea poziției din referință, intimatul a indicat că instanța de apel a examinat cauza obiectiv și legal, iar recurentului i-a fost asigurat accesul la justiție.

21. A relevat că recurentul și reprezentantul acestuia au fost legal citați, însă nu s-au prezentat, iar cererea avocatului privind amânarea ședinței, motivată prin participarea sa la o altă cauză, a reiterat un motiv invocat anterior.

22. Totodată, a susținut că prejudiciul este confirmat prin materialele cauzei, declarațiile martorilor și fotografiile examinate de instanța de apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

24. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

25. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

26. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

27. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Nord a fost pronunțat în ședință publică la 25 februarie 2025 (f.d. 130).

29. Din actele dosarului rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 21 mai 2025, însă la dosar nu se regăsește confirmarea recepționării acesteia de către recurentul Ciupac Ion Filip.

30. În aceste condiții, având în vedere că cererea de recurs a fost depusă la 25 iulie 2025, Completul de judecată constată că aceasta a fost declarată în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

31. Deși recurentul nu indică expres litera din art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă pe care își întemeiază recursul, din conținutul criticilor formulate rezultă că acesta pretinde caracterul arbitrar al deciziei și o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

32. Prin urmare, motivele invocate urmează a fi examinate prin prisma art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

33. Completul de judecată reține că, pentru admiterea recursului în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, revine recurentului sarcina de a demonstra că decizia contestată este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Nu este suficientă invocarea unei simple neconcordanțe sau propunerea unei interpretări diferite a probelor; aprecierea contestată trebuie să fie evident nejustificată, lipsită de o explicație rațională și determinantă pentru soluția pronunțată. Recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, iar forța atribuită probelor, coraportul dintre acestea și suficiența lor nu pot fi reexamineate de instanța de recurs în lipsa demonstrării unei asemenea erori.

34. În speță, Completul de judecată constată că instanța de apel nu s-a limitat la însușirea formală a concluziilor primei instanțe, ci a verificat criticile formulate în apel prin raportare la probele administrate și la normele privind răspunderea civilă delictuală.

35. Curtea de Apel a identificat probele pe care și-a întemeiat concluziile - materialele Inspectoratului de Poliție Florești, declarațiile martorilor și fotografiile - și a explicat de ce acestea confirmă fapta prejudiciabilă, existența prejudiciului și întinderea acestuia.

36. Referitor la susținerea privind încălcarea dreptului la un proces echitabil prin examinarea apelului în lipsa recurentului și a reprezentantului său, din decizia contestată rezultă că ambii au fost legal citați, iar instanța de apel a examinat cererea de amânare

formulată de avocat, motivată prin participarea acestuia la examinarea unei alte cauze, constatând că nu era prima cerere întemeiată pe același motiv.

37. În aceste condiții, invocarea în recurs a stării de sănătate și a necesității audierii personale nu demonstrează, prin ea însăși, că examinarea cauzei în condițiile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă ar fi lipsit recurentul de posibilitatea efectivă de a-și prezenta poziția, aceasta fiind expusă inclusiv în cererea de apel motivată și în demersurile adresate instanței.

38. Nici criticile privind neveridicitatea declarațiilor martorilor nu relevă o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Instanța de apel a examinat în mod expres susținerea potrivit căreia martorul Lungan Boris ar fi urmărit să se răzbune pe recurent și a calificat-o drept declarativă, în lipsa unor probe care să o confirme. Totodată, afirmația din recurs potrivit căreia martorii nu s-ar fi aflat în țară la data faptei nu este însoțită de individualizarea unei probe administrate în dosar, ignorate ori denaturate de instanța de apel.

39. Prin urmare, aceste critici urmăresc, în esență, o nouă apreciere a credibilității martorilor.

40. Cu privire la întinderea prejudiciului, instanța de apel a răspuns argumentelor referitoare la pretinsa reutilizare a pilonilor și la lipsa unei expertize, reținând că deteriorarea celor 77 de piloni este confirmată de ansamblul probatoriu, iar prejudiciul a fost calculat la 6 776 lei, corespunzător valorii de 88 lei pentru un pilon, la care s-au adăugat 4 000 lei pentru lucrările de restabilire.

41. Or, dezacordul recurentului cu forța probantă atribuită acestor mijloace de probă și cu metoda de cuantificare nu demonstrează, în sine, că evaluarea instanțelor inferioare ar depăși în mod evident limitele unei aprecieri judiciare rezonabile.

42. De asemenea, argumentele privind caracterul pretins nelegal al materialelor întocmite de organul de poliție nu sunt apte să răstoarne raționamentul instanței de apel, deoarece concluzia privind răspunderea civilă delictuală nu a fost întemeiată exclusiv pe încheierea Inspectoratului de Poliție Florești din 8 noiembrie 2022, ci pe evaluarea coroborată a acesteia cu declarațiile martorilor și celelalte probe administrate în cauză.

43. Completul de judecată nu reține nici susținerea că decizia instanței de apel ar avea un caracter pur formal.

44. Din cuprinsul acesteia rezultă că, după expunerea principiilor aplicabile motivării hotărârilor judecătorești, instanța de apel a analizat problemele decisive ale cauzei: existența faptei ilicite, probarea autorului, credibilitatea probelor contestate, existența și quantumul prejudiciului, precum și cheltuielile de judecată.

45. Obligația de motivare nu presupune un răspuns separat la fiecare afirmație a părții, fiind suficient ca raționamentul să permită înțelegerea motivelor decisive ale soluției.

46. În consecință, criticile formulate în recurs reiau în mare parte argumentele invocate în apel și exprimă dezacordul recurentului cu modul în care instanțele inferioare au stabilit situația de fapt și au apreciat probele.

47. Acestea nu demonstrează caracterul arbitrar al deciziei contestate și nici existența unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă. Prin urmare, recursul este vădit neîntemeiat.

48. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Ciupac Ion Filip este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

49. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ciupac Ion Filip.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Diana Stănilă
Judecători	/semnătură/	Elena Croitor
	/semnătură/	Ion Munteanu